แสงส่องทางจากการศึกษา

นำเสนอเมื่อ : 10 มิ.ย. 2559

เก็บมาคิด : แสงส่องทางจากการศึกษา

ในช่วงสี่ห้าปีที่ผ่านมานี้ หากใครให้ความสังเกตมากหน่อยจะพบว่า การศึกษาได้เข้าไปในระดับของ “ชนชั้นกลางที่ลงมาถึงระดับชั้นล่าง” มีทัศนคติ และให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อลูกหลานมากขึ้น โดยจะเห็นว่า คนในระดับชั้นดังกล่าว จะทุ่มเทเงินทอง (ที่ไม่ค่อยจะมีมากนัก) ให้กับการเล่าเรียนของลูกหลานมากขึ้นกว่าในช่วงก่อนหน้า ที่พวกเขา มักจะอ้างว่า “ไม่มีเงินพอที่จะส่งให้ลูกเรียนสูงๆ จึงไม่ให้ความสนใจต่อการศึกษาของลูกหลานเท่าที่ควร” แต่ปัญหากลับพอกพูนอยู่ตัวของเด็ก ซึ่งยังมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาเท่าที่ควร เพราะขนาดพ่อแม่ทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำ เพื่อหาเงินส่งให้ลูกเรียน แต่ลูกหลานกลับทำตัวไร้ค่า แทนที่จะตั้งใจเรียนหนังสือ แต่กลับทำตัวเลอะเทอะ มั่วสุมอยู่ในสังคมที่เลวร้าย เกเร เสพยา มั่วสุมทางเพศ ระดับการเรียนไม่ดีขึ้นเลย และเด็กในกลุ่มพวกนี้เอง ที่กลายเป็นปัญหาของสังคม ที่ปรากฏอยู่เนืองๆ ทั้งในเรื่องของพฤติกรรม และการมีลูกในวัยเด็ก

ความน่าเห็นใจ จึงตกอยู่กับพ่อแม่ที่ยอมเหนื่อยสายตัวแทบขาดที่หาเงินส่งเสียให้ลูกหลานได้มีวิชาความรู้เพื่ออนาคตของตัวเอง แต่พวกเขากลับไม่พบกับความสำเร็จ เนื่องจากต้องใช้เวลาในการหาเงินจนไม่มีเวลาที่จะดูแล ควบคุม และอบรมสั่งสอนให้ลูกหลานมองเห็นความสำคัญของการศึกษา

จนแทบจะเรียกได้ว่า ในจำนวนคนกลุ่มดังกล่าวนี้ ลูกหลานที่มองเห็นความสำคัญของการศึกษา จะมีไม่เกินสามในสิบคนเท่านั้น

ซึ่งหากมองถึงความตั้งใจจริงของคนในระดับชั้นดังกล่าว ที่มองเห็นความสำคัญของการศึกษามากขึ้น แต่ต้องมาสวนทางกับเวลาที่ตัวเองต้องขวนขวายหาเงิน เรื่องนี้ น่าที่ภาครัฐควรจะหาทางให้ความช่วยเหลือคนในกลุ่มนี้ให้มากขึ้น ด้วยกลยุทธ์หลากหลายที่ภาครัฐมีอยู่ หาทางเป็นหูเป็นตา หรือปิดกั้นความเหลวแหลกของสังคมวัยรุ่นให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

เกี่ยวกับเรื่องของความเอาใจของบรรดาพ่อแม่ที่ปรารถนาจะปลูกฝังให้ลูกหลานมีการศึกษาติดตัวต่อไปในอนาคต จนยอมทุ่มเทความเหนื่อยยากหาเงินส่งเสียให้ลูกเรียน หากเรามองในด้านของภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการกวดวิชาหรือเรียนพิเศษ จะพบข้อมูลยืนยันได้จากหลายส่วน อาทิ...

จากด้านครู อริสรา ธนาปกิจ หรือที่เด็กเรียกกันว่า “ครูพี่แนน” ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอ็นคอนเส็ปท์

ได้กล่าวให้ความเห็นถึงการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาทั้งในแง่มุมของคุณครูว่า
ในปัจจุบันการแข่งขันของเด็กยุคนี้มีค่อนข้างสูง ไม่ว่าจะตั้งแต่เด็กอนุบาล ไปจนถึงมหา'ลัย
ฉะนั้นการเตรียมความพร้อมให้น้องๆ มีความรู้ ความสามารถจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ
ที่พ่อแม่จะส่งเสริมให้เด็กพัฒนาความศักยภาพในตัวเองให้ออกมาได้มากที่สุด ช่วยวางแผนและตั้งเป้าหมายในชีวิต
แต่สิ่งสำคัญที่ช่วยเป็นแรงผลักดันให้น้องก้าวไปสู่ความสำเร็จคือ กำลังใจจากพ่อแม่ และครอบครัว
ที่เป็นส่วนสำคัญในการช่วยผลักดันให้เด็กๆ ก้าวในสู่ความสำเร็จนั้นได

นี่คือ ข้อยืนยันให้เห็นว่า พ่อแม่ส่วนใหญ่
พร้อมที่จะยอมเสียเงินเพิ่มให้ลูกหลานได้เข้าเรียนพิเศษเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตัวเองให้มากขึ้นกว่าการได้เรียนในห้องเรียน อันเป็นการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพให้ได้เรียนในสิ่งที่ฝัน

หรืออีกหนึ่งคำยืนยันของคุณแม่ของน้องหญิง โรงเรียนวิสุทธรังษี ที่เปิดเผยว่า
น้องหญิงต้องเดินทางมาจากกาญจนบุรีทุกสัปดาห์เพื่อมาเรียนที่กรุงเทพฯ
ซึ่งตนมองว่าการให้ลูกเดินทางมาเรียนถือเป็นการฝึกความรับผิดชอบของลูกอีกทางหนึ่ง
นอกจากนี้การที่จะเรียนอะไร อยากเพิ่มเติมตรงส่วนไหน ตนให้โอกาสลูกได้เลือกด้วยตัวเองก่อน
แล้วคอยมาช่วยดูเรื่องความน่าเชื่อถือ และจัดการเรื่องค่าใช้จ่ายให้ทีหลัง จึงมั่นใจได้ว่าลูกได้เรียนในสิ่งที่อยากเรียน
และสามารถเรียนได้อย่างเต็มตามความสามารถ ไม่ได้ก่อภาระหรือทำให้เครียดกับการเรียนจนเกินไป

และคุณแม่น้องฝ้าย ได้ให้มุมมองเกี่ยวกับการเรียนของเด็กไทยในปัจจุบันอีกว่า
การเรียนกวดวิชาสำหรับแม่เป็นสิ่งจำเป็น เพราะยุคสมัยเปลี่ยนไป การแข่งขันในการเรียนและการทำงานสูงขึ้น
การมาเรียนกวดวิชาจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ลูกเข้าใจบทเรียน และเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง
ถือเป็นการย้ำบทเรียนอีกครั้ง อีกอย่างคือวิธีการเรียนรู้ของคนเราต่างกัน บางคนอ่านหนังสือแล้วเข้าใจ
บางคนแค่เรียนในห้องเรียนได้เข้าใจ ขณะที่บางคนต้องเรียนย้ำหลายๆ รอบ ซึ่งการมีคุณครูที่เก่ง
มีเทคนิคการจำการเรียนที่ดีจะช่วยให้ลูกเราเข้าใจได้ดีขึ้น

ทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านี้ ยืนยันให้แน่ชัดว่า ความสำคัญของการศึกษาก้าวล้ำเข้าไปสู่เจตนคติ
และค่านิยมของพ่อแม่ผู้ปกครองมากขึ้นในทุกระดับชนชั้น แต่วุฒิทางปัญญา หรือ
จิตสำนึกของเยาวชนที่มีต่อการศึกษา ยังมีเด็กไทยอีกไม่น้อยที่ยังมืดบอดมองไม่เห็นคุณค่าทางด้านการศึกษา

เรื่องนี้ เราต้องแก้ที่คน หรือว่าระบบการบริหารประเทศ?

ชนิตร ภู่กาญจน์

ที่มา: http://www.naewna.com